

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 2. De Probatione per alia media secundùm Juris dispositionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

768 Tract. In Lib. III. Decretal. Quæst. XXXVIII.

semel, vel bis facta sit; videtur ergo re-
ctius exigi, factas esse plures, quam tan-
tum duas; Sic Menoch. de arbitr. casu 2.
Farinac. in praxi crim. q. 47. n. 112. & alii.

3331 Ad 2. q. ut illud *immemoriale* pro-
batur, non requiri, quod in ejus proba-
tione per scripturam v. g. in ea fiat men-
tio tituli (Fundationis, Constructionis &c.)
ex quo fecerint multiplicatas praesenta-
tiones; nam ex immemoriali tempore
præsumitur; nec etiam, quod probetur
initium praesentationum; Sed solum *im-
memorialitas*, seu quod non si memoria
in contrarium; unde si per scripturas pro-
bari possit per centum, & plures annos
praesentationes constanter factas a talibus
privatis, indirecte saltem sufficienter pro-
bara erit immemorialitas; nam sic sal-
tem tacite innuitur non esse memoriam
in contrarium; qualiter censetur probata,
si testes, saltem quadragenarii depo-
nent, a tempore quo ipsi vivunt, usque
ad tempus motæ litis, continuatas esse
praesentationes ab istis, insuperque a suis
majoribus se accepisse, etiam antecedenter
sic ab iisdem practicatum esse, mo-
do non constet principium fuisse vitio-
sum, & usum illum, & exercitium præ-
sentandi nullo titulo; ubi enim constaret
de nullitate tituli, cadit præsumptio insti-
tuendi etiam pro temporis immemoria-
litate. V. Covar. ad reg. pessor. p. 2. §. 3.
n. 7. & alii apud Barbol. in Trid. Sess. 25.
de Reform. c. 9. n. 16.

§. 2.

*De Probatione per alia media secundum
juris dispositionem.*

3332 Post primum modum, quo privati
probare possunt titulum Patronatus
ex fundatione, constructione vel dota-
tione Ecclesiæ, qui fit per authenticum
documentum, ut exposimus §. præced.
subiungit Concilium hæc verba: *&
aliis de jure requisitis ostendi*; quo innui-
tur, a privatis (prout nimirum pri-
vatus quis dicitur relate ad Magnates, &
Communitates, ut colligitur ex tex-
tu in n. 3325.) titulum Patronatus ex
illis tribus capitibus, vel uno eorum
sibi competentem, probari posse etiam

omnibus illis modis, quibus alijs pro-
batio recipitur a jure. Multis igitur
modis probatio a personis privatis, &
in quas usurpationis præsumptio non ca-
dit, probari potest ille titulus; cum,
ut ostendunt citata Concilii verba, in
illis quoad hujusmodi probationem nihil
alteraverit, ut tradit Barbol. cit. n. 21.
cum alijs affirmantibus, id sepius a Rora
dictum esse.

In jure autem probatio tituli sibi
competentis ad aliquem actum sufficiens
foret fama concurrente longissima posse-
sione; nam talem probationem authores
communitet censem & equivalere probatio-
ni immemoriali, quæ titulum intert, ex c.
super quibusdam de verbis significat. L.
hoc jure §. *duxus aqua*. ff. de aqua quotid.
& aestiva. Sic Felin. in c. *causam col.* 3.
de præscription. Covarr. reg. pessor. ma-
la fidei 2. p. §. 10. n. 2. fine. Ubi tamen
nota, etiæ necesse sit famam esse proba-
tam, non tamen requiri, quod testes
deponentes de fama, deponant ex do-
tatione, aut fundatione tibi competere;
sufficit, si deponat Jus Patronatus tibi
competere ex fundatione, vel dotazione,
quia in dubio sic est præsumendum, ne
Patronatus pereat & præsentationes ir-
ritæ sint juxta Trid. auferens omnes Pa-
tronatus alijs viâ acquisitos.

Deinde probatur titulus Patronatus
probata præscriptione quadragenaria cum
titulo colorato, hoc est, qui iustam præ-
scriptionis causam concedere posset; ra-
tio est; quia hæc probatio æquivalat
immemoriali, ut probat textus in c. 1.
junct. Gloff. V. *legitimè*: de præscript.
in 6. & c. cum persona. §. *quod si tales*
de privileg. lib. 6. Tertio probatur in-
scriptione lapidi publicè posito, con-
tinue assertione Juris Patronatus tali
competentis; non enim id permetterent
Ministri Ecclesiæ, si veritate inscriptio
destitueretur; sic Aloysius Riccius in
praxi fort. Eccles. resol. 175. n. 3. fine.
Mascardus, de probat. concl. 105. n. 10.
Sic etiam arma, & insignia alicuius fa-
milia in aliqua capella, ab antiquo tem-
pore posita, sufficienter denotant, eam
non esse liberam, sed juri Patronatus
subjectam; sic Castropal. tom. 2. ff. 13.
D. 2. p. 3. n. 6.

Dubi-

3334 Dubitari posset an privatus sufficienter probaret jus patronatus sibi competere si ad hoc produceret literas Episcopi, quibus iste testaretur, institutionem Clerici in tali beneficio à se factam esse ad illius præsentationem? Ratio dubitandi est, quod Concilium exigat *multiplicatas præsentationes*; ergo non videtur sufficere attestatio de una tantum; econtra, si Ordinarius testetur beneficium jure patronatus aliqui competere, tacite innuit titulum habere; quia non est credendum Ordinariis sic beneficium concessurum, nisi sibi de titulo, & jure probato constaret, cum talis provisio sibi, & successoribus damno-sa sit; sic Flamin. *de resignat.* l. 8. q. 11. n. 38. & Barbos. *de offic. & potest. Episcopi* q. 3. alleg. 72. anum. 47. in hoc dicendum, si literae testarentur sic esse factum quadragenario tempore, sufficienter probatum fore jus patronatus ex præscriptione completa, pro qua sufficit titulus etiam coloratus, modo intra id tempus effectum habuerint præsentationes, si plures factae sint; aut prætentatus per 40. annos beneficium administraverit ad unam tantum præsentationem à Patrono factam super hoc nunquam inquietato.

Et quoniam non est credendum, sine sufficienti fundamento, Visitatores declaraturos fore in favorem patronatus, (cum in hoc agatur de gravi præjudicio Ordiniorum) quod supra dictum est de institutione; valde rationabiliter eriam dicitur, si privatus (cui onus probandi titulum patronatus incumbit) produceret libros multiplicate visitationis, ubi semper habitum est tale beneficium illius patronati subiectum, aut motu illi lite supra Patronatu coram Ordinario, is in ipsius favorem sententiam tulit, procedentem ex testium depositione, saltem in causa sententiae ante annos 40. latæ, nec inquietatae.

§. 3.

De probatione Patronatus ex Usurpatione.

3335 **V**T in ordine ad Patronatum obtinum recte probetur verus titulus (nimis non directe probando titulum foundationis, constructionis, vel dorationis, sed solum ex immemoriali tempore) *juxta Tridentinum relatum num. 3325.* requiritur *Zem. III.*

plenior, & exactior probatio; unde non sufficit sola probatio temporis immemorialis, sed praeter alia ad eam requisita authenticis scripturis probanda etiam sunt præsentationes etiam continuatae, non minori, quam quinquaginta annorum spatio, & quidem omnes effectum fortiter, ita Concilium relatum n. id cit. quibus positis:

Not. 1. hunc modum, ex immemoriali 3336 tempore probandi verum titulum patronatus, in isto casu à Concilio statui, tanquam formam sic, ut eâ non plenè, & exactè servatâ, probatio nulla sit. Not. 2. hanc probationem non exigi nisi in iis personis, in quibus jus Patronatus ex usurpatione plerumque præsumitur; ista autem persona (prout censuit sacra Concilia Congregatio) sunt Duces, Marchiones, Comites, aliquie Domini Civitatum, locorum, Castrorum, perpetuam jurisdictionem in vasallos habentes, ubi beneficium fundatum est, tametsi ipsi superiorum recognoscant; sic Aloysius Riecius in praxi, resol. 132. n. 1. Barbos. p. 2. alleg. 72. num. 65. quibus etiam accedunt omnes, quot quot veniunt nomine Magnatum; item Communitates, vel Universitates, cum in decreto Tridentini, & hæc expressæ sint, non tamen Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, ut testatur, decisum à Rota, Gonzalez *ad regul. Mensum gloss.* 18. n. 55.

Circa istum probandi modum dubitat 3337

tur 1. an ad probandam *usurpationem immemorialem*, vel per tempus præscriptum continuatas præsentationes semper cum effectu secuto, sint *idonei testes subditi* talium Magnatum, vel Communitatum? Negativam sequitur Gonzalez cit. & Garcia p. 5. *de benefic.* c. 9. num. 102. & alii, rationem dant, quia præsumuntur corrum-pendi propter eorum potentiam. Hæc tamen præsumptio videtur recte elidi ex præsumptione, quod si beneficiorum collator esset æqualis, vel majoris potentia, quam sint illæ persona, in quibus præsumuntur usurpatio, non admisisset in suum præ-judicium eorum præsentationes, si in eis non agnovisset verum titulum; & ideo Rota apud Farinac. tom. 2. decij. 578. istam præsumptionem secuta, ab usurpatione excusavit Duces de Bejar, volens, cum dicitur de ipsis magnatibus, præsumi jura Ecclæsiæ usurpata, procedere, ubi non datur

Ecc. ee con-